

IV+

Mežakla

89

**

Področje:	Julijske Alpe
Območje:	Čez celo Mežaklo na planino Obranica in v zahtevnem spustu v dolino
Izhodišče:	Spodnje Gorje (600 m n.v.)
Karte:	Julijske Alpe, vzhodni del 1: 50 000; Gorenjska 1: 50 000; Atlas Slovenije 55,54
Dolžina (km):	37 km, varianta v Radovno 41 km
Višinska razlika (m):	1130
Čas vožnje:	4:15
Nošenje kolesa:	10 min navzgor po poti na Jerebikovec
Zahtevnost vzpona:	do planinskega doma Alpe Adria dva odseka V 5; naprej od doma do odcepa za Jerebikovec V 3 - V 4, nekaj kratkih odsekov pa tudi V 4
Zahtevnost spusta:	izpod Jerebikovca do začetka ceste S 5 z mesti S 6; naprej do planine Obranica S 2 in S 3; s planine v Sp. Gorje S 5 z odseki S 6; varianta od doma Alpe Adria direktno v Radovno S 6
Zahtevnost skupaj:	IV+
Značilnosti:	lepa, dolga in naporna tura po mirnih in samotnih gozdovih (Triglavski park).
Najnižja točka:	583 m n.v.
Najvišja točka:	1586 m n.v.
Višinski diagram:	

Mežakla

OPIS

▲ Iz Sp. Gorij (600 mn.v. ↑ [1]) kolesarimo do odcepa gozdne ceste, ki pelje po dolini Rečice. Takoj za mostom (600 m n. v. ← [2]) pod Poljanami zavijemo levo na makadam, ki gre ob potoku Rečica. Peljemo se do konca doline. Po dolgem, zelo strmem in napornem klancu (V 5) prikolesarimo na izravnavo (760 m n.v.) in malo naprej do levega pricepa ceste iz Zg. in Sp. Laz (790 mn.v. ↑ [3]). Nadaljujemo do naslednjega dolgega in strmega klanca (V 5). Po njem pridemo na izravnavo (900 m.n. v.). V zmernem vzponu se vozimo čez planino do planinskega doma Alpe Adria (940 m n. v. → [4]). Tu zavijemo na razcep desno in se mimo zapornice zapeljemo v srednje strm klanec (V 3). Po njem se vzpnemo mimo planine Sp. Kozjak (1040 m n. v.) do odcepa (1080 m n. v. → [5]), kjer zavijemo desno (Levi, slabše zvoženi odcep, je slepa gozdna cesta.) po bolj zvoženi cesti, ki se vzgne v kratek in strm vzpon (V 4). Pripeljemo se do

križišča (1120 m n. v. ↑ [6]), kjer gremo naravnost (Desni odcep z zapornico gre v smeri planine Obranica.) in mimo odcepa slabe ceste (1185 mn.v.↑ [7]), ki zavije v levo. V zmerno strmem vzponu prikolesarimo do velikega izkopa in useka na čistini (1200 m n. v.). Do tod ves čas sledimo glavni, najbolj zvoženi cesti. Od useka nadaljujemo po zmerno strmih serpentinah do pomembnega križišča (1320 m n. v. ← [8]) nad planino Zg. Kozjak. Tu zavijemo levo po nekoliko manj zvoženi cesti (Desni odcep, ki gre v klanec, je slepa cesta, ki pelje na severna pobočja hriba Petelin.). Naprej se peljemo kratko po ravnem.

▼Sledi zmeren spust, ki nas pripelje na čistino na južnem pobočju Petelina.

▲Po kratkem in strmem klancu (V 4) nadaljujemo na neizrazito sedlo (1340 mn.v.↑ [9]). Sledi položen spust, ki nas pelje mimo slabo opaznega pricepa na levi (1300 mn.v.↑ [10]). Od tod se vozimo do začetka serpentin pod Požarovim Rovtom. V zmernem vzponu kolesarimo čeznje do zadnjega ovinka, kjer se cesta izravna. Tu (1460 m n. v. ← [11]) zavijemo levo, na slab in zaraščen kolovoz. Po nekaj metrih postane za vožnjo prestrmo. Naprej moramo peš. Nekaj više preide kolovoz v pot. V gozdu, 40 višinskih metrov pod vrhom Jerebikovca, postane ta tudi za spust prekamnita. Zato tu pustimo kolo (1550 m n. v. ↓ [12]) in nadaljujemo peš na greben. Po njem pridemo do bivaka na jasi na vrhu Jerebikovca (1593 m n. v.). Od ceste do vrha in nazaj potrebujemo 40 min.

▼Spust do ceste poteka po smeri vzpona. Je S 5 z nekaj mesti S 6. Po smeri vzpona nadaljujemo po cesti navzdol. Peljemo se do konca ravnega odseka na južnih pobočjih Petelina, kjer na ovinku, na znanem odcepu (1300 m n. v. → [10]), zavijemo desno na slabo opazno, manj zvoženo gozdno cesto. Po njej se peljemo v zmerno strmem spustu (S 3) mimo planine Zg. Kozjak (1220 mn.v.↑ [13]) in naprej do stika (1185 m n. v. → [7]) s cesto, po kateri smo se vzpenjali. Nadaljujemo desno in navzdol po cesti v smeri vzpona do že opisanega križišča (1120 m n. v. ← [6]) nad planino Sp. Kozjak. Na njem zavijemo levo, se peljemo skozi zapornico in 500 m naprej po ravnem do razcepa (1125 m n. v. ← [14]). Zavijemo levo (Desni odcep je krožna, manj uporabljana cesta, ki pelje okoli hriba Oblek.).

▲Po kratkem klancu se vzpnemo na izravnavo in do naslednjega razcepa (1140 mn.v.↑ [15]), kjer gremo naravnost (Leva, slabša cesta pelje na planino Zakop.).

▼Sledi spust po serpentinah do križišča (1060 m n. v. → [16]) treh cest, ki na kartah ni najbolj točno vrisano. V resnici gre za dve križiči, ki si sledita. Na prvem zavijemo desno (Skrajni levi odcep pelje na planino Zakop.), na drugem, ki je takoj za ovinkom, pa levo (Desni pricep je že omenjena krožna pot okoli Obleka.).

▲V srednje strmem vzponu (V 3 - V 4) se pripeljemo na izravnavo, kjer je križišče (1110 m n. v. → [17]). Tu gremo desno (Levi odcep navzgor je manj uporabljana krožna cesta na planino Obranica.).

▼Sledi zmeren spust do naslednjega križišča (1025 mn.v.↑ [18]), kjer gremo naravnost (Desni pricep je cesta iz Rekarjevega Rovta.).

▲Ponovno se pričnemo vzpenjati. Gremo v smeri kažipota za planino Obranica. 200 m pred njo zavijemo s ceste (1180 m n. v. →→ [19]) ostro desno na slab kolovoz, ki je

dostop na planino.

▼ Po njem se peljemo v položnem spustu do poslopij. Gremo skozi les in naprej po slabo vidnem, travnatem kolovozu, ki gre čez travnik. Prekoračimo električnega pastirja in nadaljujemo po slabo izraženem kolovozu, ki drži v levo. Mimo razpadajočih stanov se pripeljemo na rob jase. Zleze-mo čez ogrado in gremo naprej po kolovozu v gozd. Spustimo se do starega stanu (920 m n.v. ↑ [20]) na majhni jasi, ki je nekaj nižje. Nadaljujemo naravnost po ozkem, globoko vsekanem in strmem kolovozu. Spust od tod naprej je S 5 z odseki S 6. Kmalu se kolovoz razcepi (850 m n. v. ← [21]). Zavijemo po levem kraku (Desni gre k strugi zgornjega dela potoka Rečica.) in se peljemo po ravnem do prevoja. Nadaljujemo strmo navzdol čez zelo kamnit in razrit odsek, ki je občasno hudournik (To je najzahtevnejši del spusta, S 6, mestoma moramo sestopiti.). Po nekaj manj strmem, a slabem kolovozu, se pripeljemo do prvih hiš v dolini in na cesto (620 m n. v. → [22]) Jesenice - Gorje. Zavijemo desno in nadaljujemo po asfaltni cesti na izhodišče - v Sp. Gorje.

Varianta spusta od Doma Alpe Adria direktno v Radovno

▼ Z Jerebikovca se peljemo do križišča treh cest (1060 m n. v. → [16]) kot pri prvi možnosti. Tu zavijemo na prvem križišču desno, na drugem, ki sledi takoj za ovinkom, pa levo. Nekaj metrov naprej od zadnjega križišča (1065 m n. v. → [17] a) zavijemo desno na markiran kolovoz (Markacije so zelo obledene.). Ta se sprva položno spusti v manjšo kotanjo, potem pa gremo kratko po ravnem. Poiščemo naslednjo markacijo in nadaljujemo na manjši preval, kjer se prične spust (S 3 z mesti S 4). Po precej kamnitem kolovozu se pripeljemo do lese z električnim pastirjem, ki jo preplezamo. V položnem spustu prikolesarimo na planino Strženica (1000 mn.v. ↑ [18] a). Še enkrat zlezemo čez les in nadaljujemo položen spust po valovitem kolovozu. Ob prihodu na planino Oblek (950 m n. v. ↑ [19] a). Kolovoz postane boljši in kmalu se začne gozdna cesta. Še nekaj metrov in pridemo na makadam (940 m n. v. → [20] a) Gorje - Dom Alpe Adria. Zavijemo desno in se peljemo po poti vzpona do Doma, kjer na znanem razcepu (940 m n. v. ← [4]) zavijemo levo. Nadaljujemo rahlo navzdol do velike zapaščene in razpadajoče hiše. Tu zavijemo (920 m n. v. ← [21] a) s ceste levo in se peljemo po kolovozu do poslopja (920 m n. v. ← [22] a). Obidemo ga po levi strani, potem pa nadaljujemo 10 m levo po stezi, ki gre ob drvarnici (v smeri proti zarjaveli oznaki in markaciji za Radovno). Na koncu drvarnice zavijemo desno v gosto grmovje (Pozor, tu ne smemo iti po bolj uho-jeni stezi, ki gre rahlo levo in v gozd, prav tako pa tudi ne po tisti, ki gre ob daljnovodu!). Nadaljujemo navzdol po kratkem strmem klančku (S 5). Sledi izravnava, potem pa steza zaide vzelo gosto grmovje. Kmalu se šavje neha in pridemo na rob strmega pobočja. Sledimo slabo vidni stezi, ki se vijugasto spušča navzdol. Pri tem iščemo redke in slabo vidne markacije na deblih dreves. Po približno 60 višinskih metrih se pobočje položi (Spust do tod je S 6.). Iz gozda gremo rahlo v desno in nadaljujemo po zaraščeni stezi (odsek S 5), ki nas pripelje na travnik in planino (800 m n. v. ← [23] a). Tu zavijemo levo na strm kolovoz in se po njem spustimo na cesto (680 m n. v. ← [24] a) v Radovni. Zavijemo levo in se skozi Sp. Radovno vrnemo na izhodišče - v Sp. Gorje.

KOMENTAR

Če se zdi Mežakla z jeseniške strani turobna in zastrta s tovarniškimi dimniki, se nam

z blejske predstavi čisto v drugačni luči. Lepi gozdovi, dovolj dobre in neprometne ceste, tiha, nedotaknjena narava, nekaj izrednih razgledov na okoliške gorske doline in vrhove, samota, so njene glavne značilnosti.

KOLESARSKI SERVIS: Bled, VM Šport, Ljubljanska 20, tel. 064 741 203

